

**Brinck-Seidelin:** Med Hensyn til de Forslag, der ere stillede under Nr. 1 og 8, skal jeg ganske henholde mig til, hvad de ærede Medlemmer, der nylig have havt Ordet for disse Forslag, derom have udtalt. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2 vil det høie Thing bemærke, at dette Forslag gaaer ud paa at eftergive Hølstebro Kjøbstad hele dens Gjæld, istedetfor, som Lovforslaget tilfigter, Halvdelen. Mine ærede Medforslagsstillere og jeg have fundet, at meget vægtige Grunde tale for en saadan fuldstændig Eftergivelse af Hølstebro Kjøbstads Gjæld, fordi denne By er saa uheldig stillet ved at have beliggende paa sin Høvedlandeveisgade en Bro af ikke mindre end 80 Alens Længde, som er den eneste Forbindelsesvei, i en Afstand af 2  $\frac{1}{2}$  Mil til hver Side, der fører fra det nordlige Land og fra Banegaarden ved Hølstebro til det sydlige, østlige og vestlige Sjælland, og som derhos fører over et af Landets største Høvedvandløb; dernæst er Byen saa overordentlig uheldig tillige at have en Høvedlandeveisgade af, troer jeg, ikke mindre end 2,205 Alens Længde, hvilket jo er en aldeles usforholdsmæssig Byrde for Byen, naar man seer hen til dens Folkemængde, Størrelse og Skatteevne. Hvad denne Bro angaaer, da har den sin egen lille Historie, som det maaskee maa være mig tilladt at antyde i korte Træk. I 1788 blev denne Bro bortreven ved en Stormflod; den daværende Eier saae sig ikke istand til at opføre Broen paany, hvorfor det Offentlige solgte den med Ret for Kjøberen til ligesom forhen at hæve Bropenge og Brokorn af de omliggende Herreder. Den var og blev saaledes en privilegeret Bro, der som saadan overgik fra Eier til Eier, indtil Loven af 28de Januar 1856 emanerede, i Henhold til hvis § 2 det Offentlige opførte en ny Bro og ophævede Privilegiet. Følgen blev naturligviis, at der opstod en Proces mellem det Offentlige og Privilegiehaveren, og denne endte med, at det Offentlige maatte betale Privilegiehaveren en Sum Penge i Erstatning. Som Grund til, at man i 1856 fraveg den efter Forordningen af 1841 gjældende Regel, at Broerne paa Høvedlandeveisgaderne skulle opføres halvt for Kjøbstadernes, halvt for Veikassens Regning, er der anført i Motiverne, hvad jeg med den

ærede Formands Tillæbelse skal oplæse: „Med Hensyn til Lovbødstets § 2 (der omhandlede denne Bro) bemærkes, at da Hølstebro et blot er den Kjøbstad, der vil have udredet det største Bidrag, nemlig ikke mindre end 8 Rd. 64 ø. for hvert Individ i samme“ — det var nemlig til  $\frac{1}{3}$  af dens Brolægning — „og allerede dette for denne Kjøbstad vil blive meget trykkende, vil det være nødvendigt ganske at fritage den for at deeltage i den betydelige Udgift til Ombygningen af den i Hølstebro beliggende Bro over Storaen, hvortil der ogsaa er den særegne Anledning, at det er noget ganske Extraordinært, at der igjennem en af Landets mindste Stæder gaaer et af de største Vandløb, der er saa betydeligt, at Bekostningen ved Bygningen af en Bro over samme er anslaaet til 24,000 Rd.“ Det høie Thing vil saaledes bemærke, at den daværende Rigsdag og den daværende Indenrigsminister — jeg nævner Rigsdagen, fordi den uden Modsigelse tiltraadte Loven og dens Motiver — have fundet, at Forholdene ved denne Bro over Storaen vare saa extraordinaire, at man derfor burde fravige Bestemmelserne i Forordningen af 1841 § 15 og fastslaae en særlig Lovbestemmelse, der paalagde det Offentlige eller Veikassen alene at bære Udgifterne ved denne Broes Opførelse. Der knytter sig iøvrigt til denne Bro en Misforstaaelse fra Communalbestyrelsens Side i Hølstebro, som jeg i Forbigaaende skal tillade mig at bringe paa Dntale, nemlig, at den har opfattet Bestemmelsen i Lovens § 2 saaledes, som om Biveienes fremtidige Vedligeholdelse ogsaa paalaa det Offentlige, idet Communalbestyrelsen har opfattet Ordet „Overtagelse“ saaledes, at ogsaa den fremtidige Vedligeholdelse var Byen uvedkommende og alene paalaa det Offentlige. Communalbestyrelsen har forresten ikke heller modtaget noget synligt Beviis, siden Broen blev opført, paa, at nogen Deel af denne Vedligeholdelsesbyrde paahvilede Byen, idet dens Udgifter til Veivæsenet ere aftrævede den ikke specificerede, men under Et, og have vel saaledes Udgifterne til Broens Vedligeholdelse ogsaa været indbefattede derunder. Det forhold sig imidlertid dermed, som det vil, saa vil det høie Thing vist finde det naturligt, at Hølstebroes Beboere med Hensyn til denne